

MÂHUR
KÂR-I MÜSEDDES

Şiir: FUZÛLÎ
Beste: Cinnučen Tanrıkorur

WASHINGTON, D. C. , 1990

Değişmeli
Düyek (D=144)

MÂHUR KÂR-I MÜSEDDES

Şiir: Fuzûlî (1481?-1556)
Beste: Cürcen Tanrıkorur

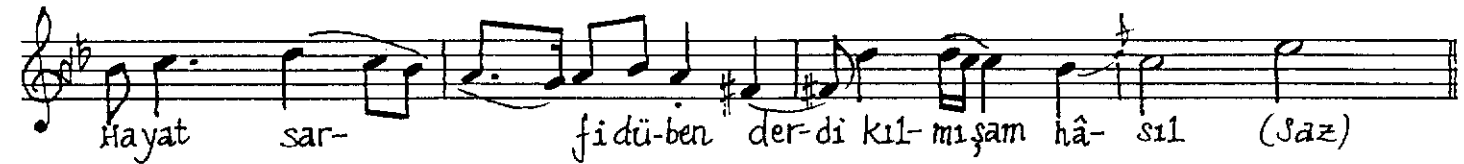
Ten nen ten nen- ni tâ ni tâ- nâ yel lel lel lel- li yel li yâ- lâ
ah ha ah ha be- li be- li yâ- ri- men
Ten nen te- nen- ni ten- ni tâ- nâ yâ- lâ yelel- li yel- li yâ- lâ
dir dir- ri ten be- li be- li mî- ri- men
Menem ki kâ- file- sâ- lâ- rı kâ- rı- bâ- nı ga- mem (Saz)
Müsâ- firi rehi sah- râ- yı mih- netü e- le- mem (Saz)
Hakîr bah- ma maña kim- seden sağın- ma ke- mem (Saz)
Fakî- ri pâ- dişeh- â- sâ ff gedâ- yı muh- teşe- mem
Siriş- ki tah- tı re- van- dır maña vü â- hı a- lem Ah
(rall..) Cefâ vü cevri mü- lâ- zım belâ vü der- di ha- şem

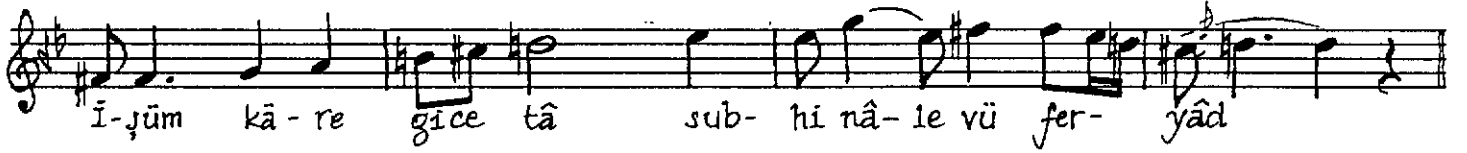
Yürüksemâi

(♩ = 144)

Düyek (♩ = 128) (ağır!)

(rall..)

Ne gâ-yeti e-me-lüm hüs-ni î-ti kâ-dim i-le

Düyek (♩=144)

Tenen tenen- ni ten-ni tâ-nâ di-ri di-ri te-nen

Hasûd sû-reti â-hivâ- lime nazer kıl-maz (jaz)

Cefâ kılar meni bî- çâ- reye hazer kıl-maz (jaz)

Saûr ki nâ-levü zâ-rım a nâ eser kıl-maz Ah

gliss

Ânî mürûr ile â-lem- de der-beder kıl-maz (jaz)

Zemâ-ne iç-re mü-cer- reb- dir in-ti kâ-mı ze-mân (jaz)

gliss (rall..)

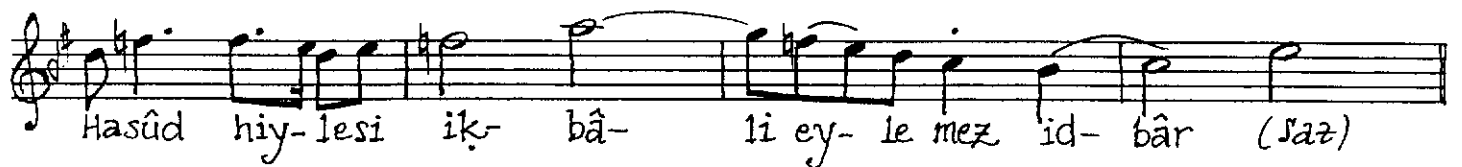
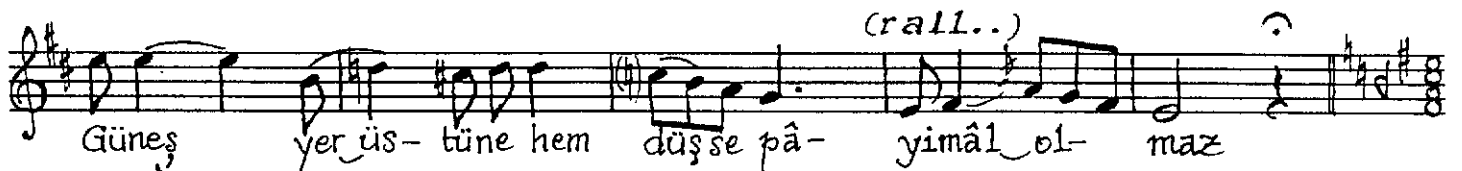
Hemî-se yah-şîye yah-şî verir yamâ-na ya-mân

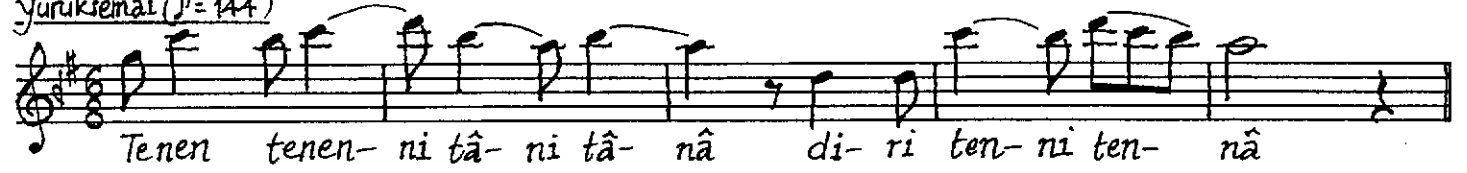
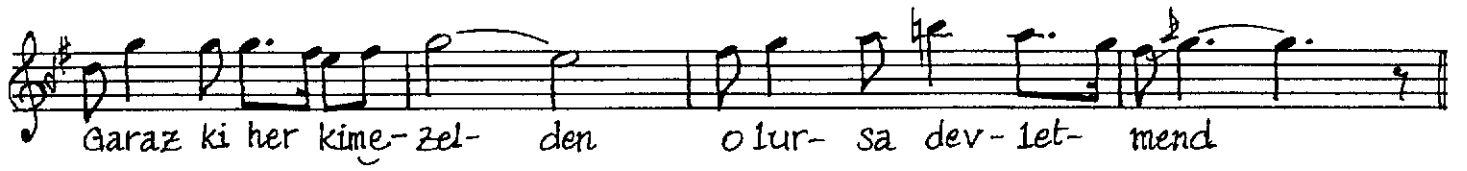
Yürüksemâi (♩=136) (ağırca)

Tenen tenen- ni tâ-ni tâ-nâ di-ri di-ri ten-nâ

Hoşem ki hâ-mei tak-dî-ri î-zi dî mü-te-âl

Düyek (♩=136)(ağırca)

Tenen tenen- ni ten-ni tâ- nâ til- lil- len

Fuzû- li ey- lediğin ah- dine ve-fâ kıl- gıl Ah

Yeter şikâ- yete- dip şer- hi mâ- cerâ kıl- gıl (Jaz)

Vücû- dunu hede- fi nâ- veki belâ kıl- gıl (Jaz)

Kamu ce-fâ- lara sabr ey- leyip duâ kıl- gıl (Jaz)

Kim ola dost rızâ- sı he- min sana ha- sıl (Jaz)

Rızâ- yı dost- dur as- lî temet- tu' ey gâ- fil

Tenen- ni ten- ni ten-ni tâ- nâ ten- ni tenen tene- nâ.....
(ağır..) ağır...)

(Son)

MÜSEDDDES
ve
MANZUM AÇIKLAMASI

Şiirin -anlayana kendisini tanıtma gücüne sâhib, iç ve dış unsurlarıyla "bitmiş" bir sanat eseri olarak- tercüme sevmediği bilinen bir gerçektir. Ne var ki, yapının temel unsuru olan söz (şiirde kullanılan sözlük), canlı -dolayısıyla değişken- olan dilin yine de şekli bir yönü olduğu için, akıp giden zaman içinde şâirle muhâtabı arasında az-çok kalın bir perdeye dönüşebilmektedir. MÜSEDDDES'i bestelerken aslı korumaya, hattâ şâirin Âzerî şîvesini dahi muhâfaza etmeğe çalıştım. Eklemek cür'etinde bulunduğum manzum açıklama ise, kesinlikle yeni bir şiir yazma iddiasını değil, gençlerimiz için gitgide uzaklaşan bir hâtıra olan dîvan edebîyatı dil ve mazmunlarının, bugün için daha kolay anlaşılabilircek ifâde şekillerimizle yeniden söylenmesi amacını taşımaktadır. Bir espri olarak, şiirin orijinal veznine uymağa çalıştığım bu manzum açıklamanın, bu konuda şâirlerimizce ortaya konabilecek çalışmaların hepsinden daha eksik ve kusurlu olduğundan da şüphe etmiyorum. Dostlara şükrânımın vecd ü istiğrâkı içinde.

Washington, DC, 2-3 Mayıs 1991
Georgetown Üniv.Hast. Transplantasyon Kliniği

MÜSEDDDES

I

Menem ki kâfile-sâlâr-i kârbân-i gamem
Müsâfir-ı reh-i sahrâ-yi mihnet ü elemem

Hakır bahma mañâ, kimseden sağınma kemem
Fakîr-i pâd-şeh-âsâ, gedâ-yi muhteşemem

Sırışk tahtirevandur mañâ vü âh 'âlem
Cefâ vü cêvr mülâzım, belâ vü dêrd haşem

II

Ne mülk ü mâl mañâ virse çêrh memnûnem
Ne mülk ü mâlden âvâre kılma mahzûnem

Eğerçi müflis ü pest ü muhakkar ü dünem
Demâdem eyle hayâl eylerem ki Kârûn'em

Gönülde nakd-i vefâ genci lîk pinhânî
Gözüm hızâne-i lâ'î ü güher velî fânî

III

Hayât sarf idüben dêrd kılmışam hâsıl
Sırışk-i âl ü ruh-ı zêrd kılmışam hâsıl

Zamır gözgüsine gêrd kılmışam hâsıl
Tabîat-ı seg-i şeb-gêrd kılmışam hâsıl

İşüm kâre gice tâ sübh nâle vü feryâd
Ne virseler aña şâkir, ne kılsalar aña şâd

IV

Sırışk-rtz gül endâmlar hevâsiyle
Şikeste-hâl sıyeh zülfler belâsiyle

Zemâne içre gam-ı 'ışk mâcerâsiyle
Hemîşe maslahatum özgeler rızâsiyle

Ne devr-i gerdiş-i gerdun menüm murâdum ile
Ne gâyet-ı emelüm hüsn-i itikâdum ile

V

Hasûd sûret-i ahvâlümê nazer kılmaz
Cefâ kılar men-i bîçâreyê hazer kılmaz

Sanur ki nâle vü zârüm aña eser kılmaz
Añı mürûr ile 'âlemde derbeder kılmaz

Zemâne içre mücêrrebdür intikâm-i zemân
Hemîşe yahşıya yahşı virür, yamâna yaman

VI

Hoşem ki hâme-i takdîr-i İzid-ı müte'âl
Vücûd levhine tasvîr idende sûret-i hâl

Rakam kılan eğer idbârdur ve ger ikbâl
Olur tegayyür aña gâyrden bir emr-i muhâl

Sa'âdet-ı ezeli kâbil-ı zevâl olmaz
Güneş yir üstine hem düşse pây-mâl olmaz

VII

'Azîz-i Hak hased-ı düşmen ile olmaz hâr
Hasûd hilesi ikbâli eylemez idbâr

Eğerçi gülbüne gâhî hazandan âfet var
Tedârük eyler aña 'âkıbet nesim-i bahâr

Garaz ki her kim ezelden olursa devletmend
Muhâldür yete âsâr-i devletine gezend

VIII

Eğerçi bir nice gün iktizâ-yi 'âlem-i dün
Cihanda eyledi ikbâl râyetini nigün

Zemâne sûret-i ahvâlüm itdi dîgergün
Vefâ hatına kalem çekdi çêrh-i bükalemün

Künun zemâne ol ahvâlden peşimandur
Eğerçi kâfir idti, hâliyâ müselmandur

IX

Fuzûli eyledüğün 'ahdünê vefâ kılğıl
Yeter şikâyet idüb şêrh-i mâcerâ kılğıl

Vücûdunı hedef-ı nâvek-ı belâ kılğıl
Kamû cefâlara sabr eyleyüb du'â kılğıl

Kim ola döst rızâstı hemin sanâ hâsıl
Rızâ-yi dōstdur aslı temettu' ey gâfil

ŞERH-İ MÜSEDDES

I

Çeken benim, başı gam kervanında ben çekerim,
Çilem odur ki cefalar çölünde yol giderim..

•Hakîr görüp beni sen, sanma cümleden beterim,
Dilenciyim ki kıraldan da muhteşem fakirim!

Gözümde yaş bana tahttır, dilimde âh alemim,
Cefâ desen korumamdır, belâ maiyyet erim!

II

Ne tâlihim bana mal-mülk verince mutlanırım,
Ne alsalar malım elden, inan ki gamlanırım;

Tamam, sefil ve perîşân, hakîr-düşük biriyim,
Ne var ki düşte de Karun misâli milyonerim!

Vefâ hazînesi gönlüm: bulunmaz anlayacak,
Özümde gizli mücevher, bedende kalmayacak!

III

Bir ömrü harcadım, aşk derdidir elimde kalan!
Gözümde kan ve soluk şehredir elimde kalan!

Gönülde tozlu gümüş aynadır elimde kalan!
Köpek-misâl aya havlar huyum elimde kalan!

Sabâh olur, yine ben âh ü vahla sızlanırım,
Ne verseler sevinir, sövseler de katlanırım..

IV

Güzel yüzün hevesinden yaşım akar, süzülür!
Siyah saçın kederinden içim yanar, üzülür!

Çağırda aşk elemimden hikâyeler düzülür!
Benim yolum ise hep el rızasının yoludur..

Murâdımın gücü yetmez ki kavrasım feleği,
Ne bulduğum şeye benzer şu kalbimin dileği!

V

Benim bu hâlime kıskanç bir an dönüp bakmaz,
Garibe cevri eder ancak, günâha aldırılmaz..

Sanır ki gönlümün âhı tutar da kahr olmaz,
Zaman gelir, sürünür yerde, hiç felâh bulmaz!

Felek fenâ öc almış, bu tecrübeyle kesin;
Fesad biçer kötüler hep, hulûs alır iyisin!..

VI

Sevinçliyim ki hayır-bahş Cenâbımın kalemi,
Yazanda alınma takdîr edip de tâlihimi,

Bağışlasın bana mes'ûd ömür veya elemi..
Kesin bu, başkası yoktur şaşırta menzilimi!..

Ezelden mutluluğun varsa bil ki hiç bitmez,
Güneş yer üstüne düşmüş de olsa çignenmez!..

VII

Severse Hak, sana değmez o düşmanın hasedi,
Çevirmez aksine yazgın, hasedlerin fesadı..

Nasıl ki gül dalı bâzen hazan vurur, kırılır,
Bahar yeliyle gelir gün, o dalda gül açılır!..

Demem odur ki ezelden açıksa bahtın eğer,
Ulaşmaz artık o âsâra hiç ne gam, ne keder..

VIII

Belirli bir süre, dünyâ denen rezil gereği,
Gömüldü tersine ikbâl otâğımın direği..

Dağıttı her düzenim köhne tâlihin küreği,
Sadâkat ismini sildi, felek - o renk döneği!

Fakat şu anda o devran da bil ki pişmandır,
Küfürdü önceki îmânı, şimdi İslâmdır!..

IX

Fuzûlî sen sözü kavlettığın ahkâma getir,
Bırak şikâyeti artık da mâcerânı bitir!..

Çevir vücûdunu baştan belânın oklarına,
Bütün cefâlara sabret, sığın duâlarına!..

Sığın ki sâdece dostun rızâsıdır sana kâr,
Uyan da gör, o rızâdır kazandığın yüce Yâr!..